ΕΠΙΔΙΩΚΟΥΜΕ να είμαστε ένα κομμάτι του νήματος που συνδέει τους κοινωνικούς αγώνες του παρελθόντος με τους σημερινούς, συνεπείς ως προς αυτούς, τις επιλογές μας και τη ριζοσπαστική σκέψη και δράση. Είναι άλλωστε και ο μόνος τρόπος με τον οποίο μπορούμε να αντιληφθούμε την ίδια μας την υπόσταση μέσα στο σύστημα, πάντα απέναντί του και οπλισμένοι με αποφασιστικότητα και αδιαλλαξία. Κι αυτή μας η στάση πηγάζει αυτούσια μέσα από κάθε βαθμίδα συνειδητοποίησης της πραγματικότητας.

Γνωρίζουμε καλά ότι ο καπιταλιστικός κόσμος και οι αξίες του έχουν εισβάλλει στο μυαλό και το κορμί μας, ζούμε και είμαστε μέσα στις αντιφάσεις που αυτός κυοφορεί. Ακριβώς αυτές θέλουμε να ξεπεράσουμε με το μόνο τρόπο που εμπιστευόμαστε: το συλλογικό.

Πάνω σε αυτήν την βάση επιλέγουμε την οργάνωση του απελευθερωτικού αγώνα από τα κάτω, οριζόντια και αντι-ιεραρχικά, προάγουμε την αυτο-οργάνωση και συνδιαμόρφωση σε κάθε πεδίο κοινωνικής συνύπαρξης. Αναγνωρίζουμε και αξιολογούμε συμμάχους και μέτωπα και καλλιεργούμε διαδραστικές σχέσεις με κάθε ανατρεπτικό κοινωνικό κομμάτι. Αναπτύσσουμε λόγο και δράση για ζητήματα που πηγάζουν από την επικαιρότητα ενώ επιδιώκουμε και την ανάδειξη άλλων. Τα μέσα που χρησιμοποιούμε είναι βγαλμένα από την εμπειρική παραδοσιακή κληρονομιά του παρελθόντος. Δεν έχουμε όμως κανένα δισταγμό μπροστά σε όσα επιτάσσει το μέλλον, να βρούμε και νέους τρόπους για να συνεχίσουμε την επίθεση στους εξουσιαστικούς μηχανισμούς.

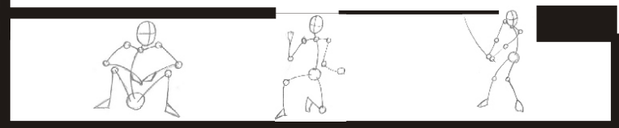

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΠΟΥ ΠΕΡΙΓΡΑΦΟΥΜΕ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΟΥΤΟΠΙΑ.

Υπάρχει και τα γήγματά της προβάλλονται στο σήμερα, στις συντροφικές σχέσεις μεταξύ των αγωνιζομένων που χτίζονται στις συλλογικές διαδικασίες και εγχειρήματα, στις σκέψεις που γίνονται πράξεις, στις στιγμές που πλάι-πλάι υπερασπιζόμαστε το ίδιο οδόφραγμα που ο ένας δίνει στην άλλη την φωτιά ή που τον τραβάει για να τον βγάλει απ' τους καπνούς.

Ο πόλεμος ενάντια στο υπάρχον δεν περνάει μέσα από κανενός είδους επαναστατική συνταγή παρά μόνο μέσα από το διαρκή και συνεπή αγώνα ενάντια στη διαμεσολάβηση, την διαστρέβλωση και χειραγώγηση των καθεστωτικών ΜΜΕ, ενάντια στην καταστολή που δέχονται οι αγώνες των καταπιεσμένων, ενάντια σε κάθε τι που μας υποδουλώνει, ενάντια στην καταπίεση και την εκμετάλλευση που προκύπτουν απ' τις κάθετες, ιεραρχικές, εξουσιαστικές λογικές και τα δίπολα που ξερνάνε (δυνατή-αδύναμη, φυσιολογικός-προβληματικός, υγιής-άρρωστος, ελληνίδα-ξένη, άνδρας-γυναίκα, αφεντικίνα-εργάτρια, ετεροφυλόφιλος-ομοφυλόφιλος).

Ο κόσμος του μέλλοντος που οραματιζόμαστε δεν αποτελεί ένα βέβαιο ενδεχόμενο αλλά μια δυνατότητα, ένα αποτέλεσμα ευρύτερων κοινωνικών μετασχηματισμών. **Χωρίς να έχουμε έτοιμες λύσεις, να κατέχουμε απόλυτες αλήθειες και αναμφισβήτητα αξιώματα, φιλοδοξούμε να βάλουμε το λιθαράκι μας στο γυρέμισμα του καπιταλιστικού καθεστώτος και στο χτίσιμο του περάσματος στην απελευθερωμένη κοινότητα του αύριο. Προς αυτήν την κατεύθυνση κινούμαστε και σε αυτό το πέρασμα κάνουμε ένα βήμα: Κατάληψη**

ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.

Για να τσακίσουμε βήμα-βήμα την ιδιοκτησία και κάθε έκφανση της ατομικής κυριότητας πάνω σε όσα δικαιωματικά ανήκουν σε όλους.

Για να αποχυμνώσουμε τη σήψη ενός κόσμου εμπορεύματος, διαμεσολάβησης, εκπροσώπησης και εκμετάλλευσης.

Για την επανάκτηση του χαμένου μας χωροχρόνου, τη συνειδητοποίηση ότι είμαστε ικανοί να πάρουμε τη ζωή μας στα χέρια μας, δημιουργώντας σχέσεις κοινότητας, οργανώνοντας απ' την αρχή την καθημερινότητά μας.

Η πράξη να καταλάβουμε ένα άδειο, εγκαταλελειμμένο κτήριο, έρχεται να αντιτεθεί στο σύνολο των μορφών της καπιταλιστικής ζωής. Μια κατάληψη, καταρχάς, είναι η από κοινού προσπάθεια ανθρώπων να οργανώσουν τις ζωές τους, το χρόνο τους, την καθημερινή τους κοινότητα. Δεν είναι μια μοιρολατρική θέση η οποία εκφράζει την αποχοήτευσή μας για τη ζωή. Δε διαλέγουμε να πάρουμε τα βουνά, ούτε να κλειστούμε σε ένα σπίτι με όσους ταιριάζουν τα χνώτα μας. **ΕΙΝΑΙ Η ΕΠΙΛΟΓΗ, ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ, ΝΑ ΑΛΛΑΞΟΥΜΕ ΤΙΣ ΖΩΕΣ ΜΑΣ** και να διατρανώσουμε αυτή μας τη θέληση, προτείνοντας τους τρόπους και τις επιδιώξεις μας στο κοινωνικό σύνολο. Στην καπιταλιστική πραγματικότητα που ζούμε, βασικό θεμέλιο είναι η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο και η ιδιοκτησία. Η οργάνωση των κοινωνιών σε πόλεις και η εμφάνιση των τάξεων οδήγησαν στην κατανομή του χώρου ανάλογα με τη θέση καθενός, για τη διαιώνιση αυτής της θέσης. Η ζωή πήρε τη μορφή ενός πολυεπίπεδου ανταγωνισμού, μιας μοναχικής πορείας, μιας προσπάθειας για την απόκτηση αγαθών στην καλύτερη περίπτωση ή απλά για επιβίωση στην χειρότερη. Με την υπερπροσφορά και παραγωγή αγαθών, ο ατομισμός και η ιδιοκτησία έγιναν οι θεμέλιοι λίθοι στην εδραίωση και υπεράσπιση του καπιταλιστικού μοντέλου από τους ίδιους τους εκμεταλλευόμενους πολλές φορές. Η ιδέα, δηλαδή, ότι αυτό εδώ που ζούμε είναι το μοναδικό σύστημα που μπορεί να υπάρξει και ότι ζωή σημαίνει απόκτηση, συσσώρευση αγαθών, φιλοτιμαρισμός, περιχαράκωση όσων μας ανήκουν και μηχανιστική καθημερινότητα. Ε, λοιπόν σε αυτά είμαστε αντίθετοι. **Και εμείς τα βιώνουμε, αλλά θέλουμε να τα καταστρέψουμε.** Παράλληλα με τις πορείες, την οργάνωση, τις εκδηλώσεις, τα σχέδια, τις αφίσες και τα βιβλία, θέλουμε να δημιουργήσουμε χώρους όπου θα μπορούμε ελεύθερα, αντι-ιεραρχικά να οργανώνουμε καθημερινές αντιστάσεις και να φτιάχνουμε τους δικούς μας τρόπους συλλογικής αμφισβήτησης. Στην κατάληψη θα προσπαθούμε πάντα να θέτουμε τα ερωτήματα που μας απασχολούν και να δουλεύουμε τις απαντήσεις στο συλλογικό, κοινωνικό πεδίο. Μαζί θα συζητήσουμε για ένα βιβλίο, μαζί θα βρούμε λύσεις, μαζί θα μαστορέψουμε και θα φτιάξουμε τους χώρους μας.